

Și vedeavor fața Calicului toți ceiceși deschid
punga la timp!

Prorocul Eremia.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Anul 1893.

Bătrânul Saturn, nesătutul anofag, a mâncat ieri de cină un an întreg, pe anul 1893. Punct la 12 ore din noapte isprăvind cu cina, bătrânul Saturn a luat un scoțitoriu de dinți în mână, și în profunde cugetări despre gustul diferiților ani, ce în lunga sa viață a păpat, a început a delătura remășițele dintre dinți și măsele. Și în tot decursul muncii sale de a depărta dintre dinți și măsele remășițelor neplăcute ale cinei, taica Saturn făcea un asemenea obraz, ca și țiganul când popa, în loc de năfură 'i-a băgat o rudașcă'n gură. Asta însă pe nime nu poate prinde mirare, pentru-că bătrânul Saturn decându'i un an așa de reu, ca anul 1893, n'a mâncat.

De ciumurluit vorbă nu poate fi. Ciumurluitul urmează de regulă după mâncarea lăcomă de bucate bune. În stomach însă anul 1893 sigur va sta bătrânului Saturn timp îndelungat, dacă nu cumva va întrebuința medicina mult recomandată de aproape toate gazetele noastre, adică „Molls Seidlitz-Pulver,” sau nu va ceti apărarea în procesul de presă a Foii Poporului, pentru ca pe una sau pe altă cale se'și ușureze stomachul de greutate.

Reu s'a născut, reu a viețuit, reu a murit anul 1893, și reu trebuie se'l apese pe bătrânul Saturn în stomach, așa încât pôte nici medicina, ce 'i-am recomandat, nu'i va ajuta, și va trebui se bea lapte de al Mării Racului dela Trei Stejari, care laxează atât de tare, încât și călcăiele dela cisme'ți sar.

Cinci luni din anul 1893 au fost iarnă, trei luni n'au fost primăvară, o lună n'a durat vara, și toamna din trei luni moștenire strămoșască o parte considerabilă a cinstit iernii.

Cine în decursul acestui an 'și-a pus bunda zălog, acela cu sgriburitul a potut deveni martir național, n'a mai avut lipsă se'l închidă în temniță pentru păcatele altora, ca pe Popa Necșa, Roman etc.

Plóie a curs în anul 1893 aprópe mai multă pe pământ decât sudori de pe fața țeranului român întru căști-garea pânei celei de tóte țilele pentru alții. Cu tótă mulțimea de apă însă, eu cunosc dame, care, deși în tóte țilele se spoesc regulat pe obraz, au umblat patru și cinci septemâni cu iea nespălată.

Vânturi au bătut în anul 1893 din tóte părțile, încât cele mai firme caractere politice au ajuns cu întórcerea căpeneagului în cele mai critice perplexități.

În urma deselor vânturi, adeseori s'a produs și secetă, dar' cea mai mare uscăciune s'a produs în anul 1893 în pungile locuitorilor din Ungaria în urma regulării valutei prin Weckerle.

Așa pe nime se nu'l prindă mirarea, dacă în anul 1893 producțiunea pe tóte terenele a fost de natura ne-goțului lui Stroia cu ouele, care d'o pițulă cumpăra două și vindea nouă.

Tot firul de cucuruz a crescut în anul 1893 cu'n executor de dare'n spic. Holda popórálor creștine din Ungaria

s'a umplut de neghina semitică. Ovăsul produs în acest an a împuns singur pe ministrul cultelor și al distrucțiunii publice Csáky la joc în hora concubinatlui, sau al căsătorii civile. Nutreț, în urma multelor esundări, s'a făcut puțin, și pericolul e mare, că multe dobitoce, care în Ungaria încă n'au ajuns se ocupe ofiții publice, vor muri de fόμε. Ba eu nu știu cu ce'si va ierna Nicolaenuvecertați consilierii, care'i dau sfaturi la cumpărarea de moșii, de vreme, ce pe dominiul din Visag, pipirigul a ieșit estan fôrtesubțire etc. etc.

Reu a fost anul 1893 din creștet până'n tâlpi, și nimica bun în el decât, că 'și-a luat sfêrșitul meritat în stomachul tatii Saturn.

Dacă maghiarul Hock János în anul 1893 s'a aflat necesitat a exprima în dieta din Budapalestina memorabilele cuvinte: „Transilvania este perdută pentru maghiarime, și atunci ce se dîci despre românii, care în urma vestitelor libertăți din Ungaria ne mai putându-se mișca liberi, au luat frunza'n buză preste Carpați, și'si sparg capul cum se salveze Transilvania?!

Eu nu știu, e Transilvania perdută pentru maghiarime ori maghiarimea pentru Transilvania. Atâta însă fără îndoială e sigur, că patrioții de 5 pițule au contribuit mai mult la perderea Transilvaniei pentru maghiarime, decât Românii, și cu ajutoriul liberalismului vor contribui și la perderea Ungariei propriu dîse pentru maghiarime!

Maghiarii, cu tôte kurkuregyleturile lor, în 25 de ani n'au maghiarizat atâța români, câți maghiari au romanizat Ovreii în anul 1893. Eu cu sutele ași putea numera maghiarii, care, prin machinațiunile patriotice ale Ovreilor, dați din moșiile stremoșești pe stradă, s'au făcut români, Maghiarii ajunși odată la sapă de lemn, pentru ca nime se nu'i mai cunoscă, se fac români!

De aceea, dacă după părerea lui Hock János, Transilvania pentru maghiarime e perdată, românimea la acest fapt constatat în anul dracului 1893, a contribuit mai puțin decât burza din Paris la licuidarea Institutului Tipografic din strada Măcelarilor.

Special pentru noi Români din ciurul Carpaților, anul 1893 nu se deosebește de visul țiganului, când în somn a mâncat la masă cu Dumnezeu, și când s'a pomenit mațele, de fôme, îi coroiiau după melodia fluerată de olariu în momentul când și-a resturnat carul cu ólele.

După ce dela Viena ne-am întors buzați, la replică am primit duplica'n temniță.

Celebrul nostru Institut tipografic, după ce din sudórea națională încă ca vițal a supt mai mult lapte decât dau toate Măieritele din Sibiiu, când în anul 1893 era se devie bou, a ajuns Kabdebou.

La mulți vechi, și celebrii deputați congresuali de pănură gr. or. cu deosebire în archidieceasa lui Nicolae-nuvecertați, în anul 1893, li s'a rupt încrederea publică pe unde'i așa mai subțire etc. etc.

De aceea, cel puțin beți, ca se nu ȕic năuci, sunt toți cei-ce susțin, că cauza noastră națională nici-când n'a stat așa de bine ca în anul 1893.

Causa română va sta póte bine, Români din Ungaria Transilvania, Bănat și Bucovina stau însé atât de réu, încât o deteriorare a acestei stări cu greu e posibilă.

Nimica în lume nu e însé atât de reu, încât se n'aivă și o parte bună. Dóuě lucruri bune a produs și anul 1893 pentru noi Români.

1. Repararea fondului desfundat al vėduvelor gr. cat. prin o vacanță îndelungată a scaunului metropolitan din Piscul Tárnavelor.

2. »Dreptatea«! — Înțeleg »Dreptatea« Frătușilor din Cimișóra, căci din timpurile regelui Matias dreptate n'a mai existat în Ungaria.

Când dreptatea va stăpâni în Ungaria, tot ce'i strâmb va peri. Transilvania nu va mai fi percută pentru maghiarime, și Ungaria va fi câștigată pentru românime.

De aceea într'un glas se strigăm cu toții:

Pereat anul 1893!

Vivat anul 1894!

Se trăiască:

Calicul!

București, 29/12 1893.

Domnule ministru Lahovari!

În condițiunile, în care D-ta îmi oferi portfoiul esternelor nu'l primesc.

Nu crede D-ta, că eu am mâncat ceapa ciórei!

Primește asigurarea stimei, ce eu n'o merit.

D. Sturza.

A n n o u .

Anul care s'a ivit
 Voi veți crede negreșit
 Că'i an nou; d'ați rătăcit
 Că'i an vechiu dar' înoit.

„E ca un călțun cârpit
 Ca un cojoc cârpocit,
 Ca un popă neunit
 Care se face unit,
 Ori ca și unul unit
 Ce s'ar face neunit
 După ce-ar fi nebunit.

Ascultați-me pe mine
 Dar' ascultați-me bine

Se vă spun cum se cuvine, Un

Se fie un an ce-aș pofti
 Nou nouț a se numi:

1. Trebuirear ca el bietul
 Se fie mai scurt, secretul,
 Ori mai lung decât cum fu
 Anul carele trecu;
 Nu tocmai cât cei trecuți:
 Ori mai lung, ori mai scurtu!

2. Ar trebui se noiască
 Și firea dobitocéscă
 Și firea cea omenéscă,
 Se producă cai cu córne
 Și fără pudră cocóne,
 Și catări rumegători
 Și protopopi sburători
 Și bogați învățători,

Archimandriți la psaltire
 Cu gândul, nu la copile,
 Advocați ce dau vorschuse
 Și bancheri ce cioplesc fuse,
 Casarme cu biliard
 Și jidani de care ard
 Cambii și obligații
 Și altfel de hârțulii,
 Redactori fără de fôrfeți
 Și mâțe fugind de șóreci,
 Ministrii făcând dreptate,
 Cocoși știutori de carte,
 Farisei ce n'ar cerca

Pe uniți la neunia

Și popi uniți ce ar recunóște
 Că cei neuniți nu's bróște.

Când așa an s'ar ivi
 Tóte a le converti,
 Cum dîseiu din pilda vorbii
 Atunci jur pe țeva pipii
 C'acela ar fi an nou
 C'atunci vládica Szabou
 Ar schimba cu mare drag
 Cu Meșan dela Arad
 Ori cu Roman din Sibii
 Scaunul, ear' Mihály
 Ar schimba cu Popea
 Și căciula și cârgea.
 Atunci Unirea din Blaj
 Ar apăra cu curaj

Legea pravoslavnică
 Ear' Hossu Vasilică
 Ar redacta Telegraful,
 La Unire ar fi Pușcariul
 Slavici ar fi la Gazetă,
 Boiu redactor la Tribună,
 Mihu ar fi canonic
 Ear' Grama archimandrit
 Și Aurel preposit.
 Dar' până nu s'a ivi
 Vr'un an ce ar converti
 Tóte altcum de cum sânt
 Pe rotogolul pământ,
 Pân' atunci an nou nu este
 Ci'i numai simplă poveste.
 Anii nu se înofesc

Ci pururea se'nvechesc
 Ca hainele ce le porți
 Numai cât ómenii toți
 Avënd în glavă greuruși
 Se lasă ușor seduși
 A crede ce-au apucat
 Și prea puțini capuși bat
 Se găsească adevărul,
 Deci acum începënd anul
 Numit nouăđeci și patru
 Strig se resune tot satul:
 Anul care s'a ivit
 Se'l petrecă fericit
 Tot cel ce n'o fi murit
 În anul care trecù
 Dar' abonați — Calicu.

Gratulări de anul nou.

Anul vechiu destrăbălat	Cu svonul acela scos,
În trecut s'a înecat,	Cumcă cu adevărat
Ş'acum alt an nou avem,	Junii toţi s'au însurat.
Astăzi aici îl vedem.	Se iasă un svon ivit
Am vădut pe cel trecut	Că mórtea s'a prăpădit.
Cum a fost — l'am petrecut;	Fie Ruşii săturaţi
Ear' pe acest început	Şi păgânii îndreptaţi!
Încă nu l'am priceput,	Ca noi se ne veselim
În ce chip ne va suci, —	Tot mai bine se trăim!
Nu ştim, — nu putem gîci!	Bêtrânii se bea la vin,
Aşa astăzi vom pădi	Facă ce li se cuvin —
Cu prasnic această di	Se şi mângăie babele
Tot binele pomenind	Se nu giamă slabele!
Unul altuia poftind:	Tinerii se facă joc,
Anul nou mai norocit	Că'i fărşangul plin de foc!
Tuturor, şi fericit!	La prietinii ce'i iubesc
În tótă ţara bănet	Voie bună le poftesc!
Şi în tóte berechet!	Gând bun tineretelor
Viéţă Împăratului,	Rađim bêtrâneţelor!
Cu toţi din palatul lui!	Lacomilor pântece,
Fetele se şi ia bărbaţi,	Pline cu descântece!
Se trăiască cununaţi!	Îmbлъndire la vrăjmaşi
Se strige nevestele,	Gălbinare la pismaşi!
Cumcă tóte fetele,	Răbdare unor bărbaţi
În fărşang s'au măritat,	Şi linişte între fraţi!
Şi au câte un bărbat!	Lepră la clevetitori
Feciorii se se însóre,	Podagră la'ncurcători!
Că's destule fetişóre,	Duşmanilor sêrăcie,
Se le facă tot muieri	După diregătorie!
Se nu mai fie ca ieri,	Poftesc şi streinilor,
Se fie anul mănos	Se şi mai védă ţeara lor!

Puşcă vânătorilor,	Răbdare stăpânilor!
Iepuri poftesc vulpelor!	Popilor sfinţenie,
Odihnă trudiţilor	Slujbe cu smerenie!
Putere slăbiţilor!	Bucate plugarilor
Apă scumpilor bogaţi,	Minte cărturarilor!
Şi pâne ca la argaţi!	Lung farşang boerilor!
Marfă la neguţători	Oi multe ciobanilor,
Spor şi mulţi cumpărători!	Cu capre la zahana,
Gazdelor buni mâncători!	La pântece tanana!
Cârcimarilor beutori!	Poftim cinste Domnilor
Tinerilor nume bun	Viţă patronilor,
Şi minte la cel nebun!	Odihnă blândeţelor!
Fudulilor un necaz	Vrajbă precupeţelor!
Ca se le stea de răgaz!	Ochi de lup Românilor
Buţi multe beţivilor,	Gâlceavă ţiganilor!
Se nu'şi aibă fundul lor!	Viţă păstorilor!
Jocuri jucătorilor	Mărte rîmătorilor!
Lucru lucrătorilor	Miei se se prăsască mulţi
Obraze femeilor,	Lupii se umble desculţi!
Clevete muierilor!	Iarna se trecă curënd
Boi, vaci măcelarilor	Primăvara dea la rënd
Şi piei cojocarilor!	Cu holde frumoşe verđi,
Ear' meşterii cu minciuni	Cu dragoste'ntre liveđi!
Se'şi petrecă anul tot	Vara la sēmēnături,
Până s'or strâmba din bot!	Sóre, ploi şi udături!
Poftesc mai departe aici	Tómna se fie bogată
Mămăligă la calici!	Serăcia crepe lată,
Vēduvelor ajutor,	În bordeiu şi în poiată!
La cusut, la furcă spor!	Tot anul se fie pace,
Bucate lipsiţilor	Baba se se judece
Bărbăţie slugilor	Cu un puîu de purece!
Sănătate domnilor	

Dragoste de silă, dor de nevoie.

(Dedicație lui Hossu Vasilică).

Un om plin de politică	Se poți face o 'nfrățire
Cum e Hossu Vasilică	Între doi dușmani din fire!
„Dela Blaj, nu s'a aflat	Dacă stă lucrul așa
De când Blajul s'a creat.	La Români un sfat așa da:
El popă cu mult curaj	Se mERGă din politică
Ia câțiva băieți din Blaj	Ca și Hossu Vasilică
Și fac pân' la Cluj voiaj	Cu ungurii la ospete
Unde Lajos Szadetzky	Chiar la mere pădurețe,
Cu korpat egyletiștii	Ear' Ungurii când vor veni
Le fac tĂmbălău, primire,	La Români ai omeni
Cât pe toți pune'n uimire,	Ăștia se taie purcel
Cine s'ar fi și gândit	Și cocoș, curcă și miel
Că ntr'un timp așa asprit	Pe Unguri se ospeteze,
Se va face o 'nfrățire	Frăția se o boteze.
Între doi dușmani din fire?	Id est: ce'i bun tot se dăm,
Cum se vede așa a fost scris	De ni-or bate se răbdăm,
Și de ursitori preșis	Atunci frați buni remănem!
Că ce nu pot două neamuri	Ear' lui Hossu Vasilica
În decurs de patru veacuri	Se'i strigăm cât ține gura:
Se pótă Hossu Vasile	Măncat'ai politica
În vreme de două țile!	În țiuva de bobotéză
Mariminuni mai vedem Dómne	În loc de curcan cu varță!
Cu vinars dulce de póme	

Urzică Scandalografescu.

Domnul Vita Șandor, procuror suprem în reședința lui Tului Roșescu, ne-a pus în perspectivă crearea de 28 noi martiri în fabrica tribunalului de presă din Cluj. Se intenționează a face din toți membrii în viață ai comitetului nostru național-politic, care au decretat publicarea memorandului, și din alți 5 indiviși, care au contribuit la publicarea lui, cu ori-ce preț martiri. Singur doi membrii ai comitetului nostru național-politic, care deja au plecat către cealaltă lume cu scânduri vor rămâne nemartirizați, devremece supremprocurorul Vita Șandor nu știe pozitiv unde se află, în Purgatoriu, în Iad, ori în Raiu, și prin urmare nu îi poate urmări cu pecete.

Posibil, că și unii membrii în viață ai comitetului nostru național politic din motive de înaltă politică întru conservarea

pelei celei mai aprópe de cămaşa proprie nu se vor presenta înaintea fabricei de martiri naţionali din Cluj.

Mai mult sigur decât posibil e, că în 23 Ianuarie nou, vom avea cel puţin cu 25 martiri mai mulţi, decât în trecut am avut. Şi fără îndoială, politica, ce de câţiva ani încóce am făcut, între fraţi merită 25.

Motivul adevărat, pentru care se intenţionează fabricarea de martiri româneşti în masse e, că cei 28 inşi nu numai însuşi nu cred în Uniunea Transilvaniei cu Ungaria, ci s'au încercat a ultoi necredinţa lor şi în creştetul altora. În Ungaria însă, unde, de mulţimea libertăţilor, nime, nici chiar ministrupreşedintele Weckerle, nu se mai póte mişca liber, omul trebuie se creadă ceea ce porunceşte solgăbiréul, chiar şi dacă credinţa îi se pune nod în gât.

Din toţi cei 28 martiri în spe, singur Coroian dă din mâni şi din picioré ca ştiţiganul, când era se se înece la mal, şi protestează dícënd, că el, care a dat numai nuele la cei-ce au făcut gardul, nu se simte destul meritat spre a fi numerat între martiri.

Spre dovadă, că nu e vrednic a fi înălţat la rangul de martir, Coroian cere ca sfinţii Coloman Tisza, Desiderius Szilágyi, Albert Aponyi, Samoel Jozsika, Ervin Rosner, şi împrejurtaiatul mucenic Max Falk se se asculte ca martori. Dacă aceştia vor mărturisi, că Coroian a pătimit mai mult pentru naţiune, decât aceasta pentru el, el nunumai e gata a trece în tagma martirilor, dar' ca martir a se închina sie însuşi.

Eu nu ştiu încât fraţii din Piscul Târnavelor, care, după calendariul gazetei Unirea, îşi serbează ziua naşterii Domnului în 6 Ianuarie, mai au lipsă de martiri, noi însă cei-ce ne numărăm zilele vieţii după calendariul cel vechiu, dispunem deja de atâta martiri, încât de noi nu mai avem trebuinţă.

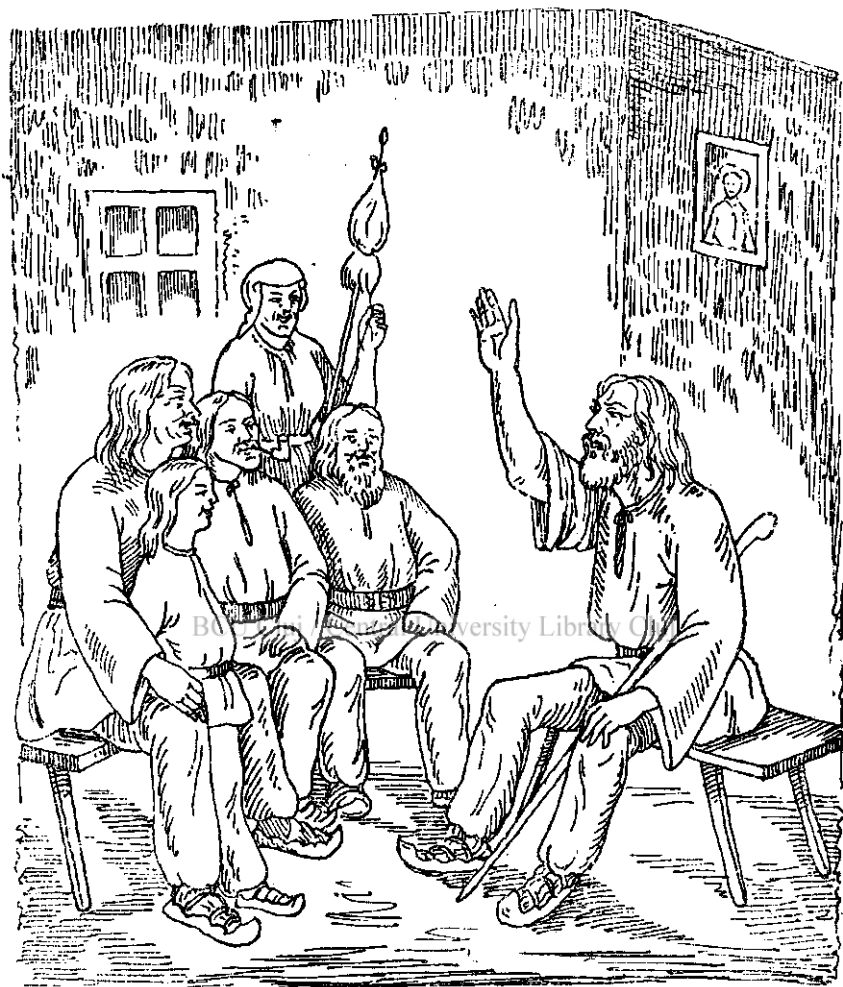
Una vreau eu însă în tot cazul se fie constatată:

Conducătorii fabricii de mărtiri naționali românești din Cluj se se ferească de o prea mare producțiune de martiri preste trebuințele consumului, nu cumva marfa se li se strice, și ei se dea bancrot. Românul, când toate ațele îi se rup, se închină și la dracul, ca se scape de sfințil

Ști tu ocinașele?

N'avù dracul ce lucra	— Ști tu ȃice tatăl nostru?
Ci îndemnà pe dada	— Eu știu și pe moșul vostru!
Se se ducà la spovadă,	— Măi țigane nu fi prost,
O vai de capul lui dada!	Ști tu ocinașele?
Popa prinde a'l întreba:	— Vai părinte mâncu-te
Făcuși asta și asta?	Eu nu știu, dar' fiul meu
Eară dada respundea:	Ți le face pe ileu
Făcui popă și nu prea,	Ori din fer ori din oțel
Dar' de-o fi se mai trăiesc	Că unde'i meșter ca el?!
Ce me'ntrebi tot împlinesc!	

Stan Pășitul.

Omul prost din naștere se fie mulțumit cu prostia lui, se nu se mai și îngânfeze, pentru-că în sfârșit și câinii rîd de el, ca și de Tănase, feciorul cel mai tînăr al popii nostru, pe care voi pôte nu l'ați cunoscut ca mine.

Tănase, pôte fără vina popii, s'a născut prost. Înșuirea sigur o avea dela mumă-sa, care nu era mai cu minte decât el. Tănase însă întrecea și pe mumă-sa în prostie. El, de prost ce era nu putea sta pe picioare.

Popa, înloc se dea pe Tănase la oi, l'a dat la școlă. Asta a fost prima greșală.

A două greșală a fost, că școlă dela Tănase n'a profitat nimica, dar' nici el din școlă.

Atâta supărare însă se ne dea Dumneșeu la toți!

Când Tănase era se gate cu toate școlele, el încă nu gătase cu învățatul, și tocma în momentul acesta dascălii l'au dat afară din școlă, ca și odinioară Sfântul Petru pe țiganul din Raiu.

Așa Tănase s'a întors acasă nici prost de ajuns nici învățat destul, ci numai tulburat la cap.

Popa, tatăl lui Tănase, era sêrac rânced, și nici avere nu avea. Atâta noroc totuși a avut în viață, că a murit înainte de a ajunge se trăiască din învățătura fiu-so, din care altcum nici acesta n'a avut ce mânca ca se se sature.

Mai întâiu de toate, Tănase, ca se scape de cătănie, s'a făcut dascăl fără leafă. Pe acele timpuri, adecă dascălii în Austria, erau scutiți de cătănie, de vreme ce în armată oamenii învățați nu se suferiau. Dar' cu toate este, dacă organele de asentare chiar ar fi avut deplină cunoștință despre prostia absolută alui Tănase, nici cu mâncarea lui n'ar fi făcut cătană din el.

Trei ani, adecă până ce a trecut anii miliții, Tănase a slujit ca dascăl fără leafă.

După aceea, cu toate că eforia școlară i-a promis leafa îndoită, n'a mai voit se slujască ca dascăl, ci 'și-a cerut pensionarea.

Așa Tănase s'a pensionat cu leafa întreagă, întocma ca și cătanele, care pentru Austria s'au bătut contra lui Napoleon I, cu 6 zile de lucru'n septemână, și a șeptea zi, Dumineca, în care tot creștinul adevărat, care 6 zile n'a avut ce mânca, dator este se rabde.

Cu pensiunea aceasta, ce'i garanta un viitoriu sigur, Tănase s'a însurat. Și-a luat o nevestă frumoasă, dar' s'eracă.

El își făcea adecă socoteala: Unde unul n'are ce mânca, al doilea pôte flămânđi pântă ce se satură.

Un an de ăile, Tănase a trăit cu nevestă-sa din amor, dar' în sfârșit și amorul, ca și încrederea multor vechi deputați congresuali din de Dumneđu cu pipirig binecuvântata diecesă alui Nicolaenuvecertați, s'a rupt pe unde'i ața mai subțire. În sfârșit amorul a ajuns la fundul sacului cu făina.

S'a gătat cu amorul, nu însă cu prostia!

Tănase vedându-se cu tóte ațele rupte, s'a vedut silit a'și răzima tot viitoriu pe prostia sa înăscută. A pus în loterie, și a făcut un terno cu patru mii și câteva sute floreni. Asta însă la ori-care alt prost 'i se putea întâmpla.

Îndată ~~Bcē~~ Tănase ~~era~~ ajuns elaty ~~averea~~ (însemnată de preste patru mii floreni, tótă lumea'l considera de cel mai cuminte om, îl stima, și se închina lui.

Așa'i lumea, îndată ce cineva are mulți bani, și filosof face din el.

Cu tóte este Tănase nu 'și-a lăsat năravul, el tot prost a rămas. O singură schimbare s'a observat la Tănase. Dispunënd d'odată de mii floreni, a început a se mândri, și așa a devenit un prost îngânfat.

Cu cele 4000 fl. în pungă Tănase a părăsit satul nostru, și s'a mutat la Sibiiu. Aici a făcut cunoștință cu alt prost, căci vita la vită trage. Cu acesta s'a făcut tovarăș în negustoria de pește. De toți banii a cumpărat în România pește sărat, l'a adus la Sibiiu și a început a negustori. Nime însă nu'i cumpăra peștele, pentru-că acesta cu desevîrșire 'i s'a împuțit, și el, dinpreună cu tovarășul seu, 'și-au pierdut tot capitalul.

Trist și amărît până'n suflet, Tănase trecând într'o ȃi însoțit de tovarășul seu preste piéța cea mare din Sibiiu, unde statua sfântului Nepomuc se află, și căutând la trista privire a acestui sfânt, a ȃis: Ui sóțe la sfântul Nepomuc ce tristă față face, ca și când și el ar fi negustorit cu peștel

Un toast.

Un țeran botezându'și feciorul cu numele Marcu, a chiebat pe popa cu tóte fețele bisericesti, dascál, cantor și crásnic la ospéțul botezului. La acest ospéț bogat în mâncări și beuturi, popa, dascálul și cantorul au ținut câte un toast. În sfârșit și crásnicul ca față bisericească a ținut următorii toast:

Iaca, iaca, iaca, se trăiască tata!

Zama, zama, zama, se trăiască mama!

A cru, cru, cru, se trăiască Marcu!

Hopa, hopa, ȃopa, se trăiască popa!

Calu, calu, calu, se trăiască dascálu!

Móșa, móșa, móșa, se trăiască tótă masa!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: An nou bun sote!

Pupăză: Bun se ne fie la amendoi sote, ca d'o fi reu ca cel trecut, si executorii de dare mor de fome'n Ungaria!

Colac: Eu se stiu, ca toti executorii de dare din Ungaria mor de fome, bucuos mai rabd inca un an reu!

Pupăză: Bine, bine, numai se n'o patesti si tu, ca calul tiganului, care a crepat tocma in momentul, cand se dedase a trai din rabdari!

Colac: Sote, romanul nu pierde de rabdari!

Pupăză: Nu, daca's prajitel!

Colac: Crede tu ce ti spun eu sote, romanul nu se satura de rabdari . . .

Pupăză: Tocma de aceea'i tot flamand!

Colac: Dacă românul s'ar sătura, de atâtea răbdări, câte a suferit, ar trebui se fie sătul. Nu e însă sătul fiind că el trăiește din speranța lui „fericiți cei flămânzi, că aceia se vor sătura!”

Pupăză: Ei, dar' când se vor sătura?

Colac: Când? nu știu, pentru că sfânta scriptură învătă: Nu este dat vouă a ști anii și vremile! — Atâta însă e sigur soțe, că până-când pe valea Murășului, și a Târnavelor mai crește cucuruz, la Regin și Făgăraș ceapă, românul nu pierе!

Pupăză: Ei, vrei tu ca românul mereu se mănânce numai mămligă și ceapă?

Colac: Pentru ce nu. — Din mămligă și ceapă încă nici un român nu și-a stricat stomachul, ca se aivă lipsă de cura lui Dr. Mera la băile din Carlsbad!

Pupăză: Atunci apetit bun la mămligă cu ceapă soțe!

Colac: Mulțam dumnitale! Aceea se ști tu însă soțe, că din românii îndestuliți a trăi din mămligă și ceapă, încă nici un român nu s'a renegat — dar' eu me duc soțe se'mi pun uneltele de Bobotează'n rînd, că preste câteva zile se întorce Iordanul!

Pupăză: Bine faci soțe, grijește numai se n'o pătești și tu ca popa vostru din Țeline, și, când Iordanul s'a întorce, tu se nu mai ști, în care parte a luat'o!

Colac: Și tu soțe păzeșteți crucea de Bobotează, nu cumva spărgînd cu ea dipla unui țigan, ca mai anii trecuți un popă d'ai voștri din Valea Buii, cei doi tâlhari din vecinătatea lui Christos se saie cine ști unde — adio!

Pupăză: Saie tâlharii unde vor voi soțe, numai Christos se ne remăe!

Colac: Mărire ție!!!

Pupăză: Amin!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu ve gratulați de anul nou!

Rari, ca și sócrele cele bune, sunt gratulările sincere de anul nou. Între femei gratulări sincere deloc nu există. Câț!

Femeiă la femeia, pentru motive de vivalitate, nu pôte gratula sincer. O femeia, ceea-ce ea însuși nu pôte avea, nu vede bucurósă la alta, și ceea ce are nu'i place se aivă și alta. De aceea femeile ori-cât de sincere s'ar aręta una cătră alta, nu's, și gratulările lor de regulă's cu desprețuirea'n ceafă. Câț!

Ce nu pôte însă dracul, femeia isprăvește sigur: Ea cel puțin la aparință gratulează sincer. Câț!

Dice o femeică, gratulând, cătră alta: Anul nou întru mulți fericiți ani, asta de regulă însemnează »de te-ași vedea odată babă bătrână, ca nici un bărbat se nu se mai uite la tine!« Gratulează o femeică dîcînd: »tot ce mie'mi doresc de anul nou, și ție'ți doresc,« asta însemnează »tu nici odată se n'ai ce am eu, și tot, ce tu ai, se fie al meu. Căt!

Sincer a gratulat numai cocóna Sfecla cocónei Pătrânjăl de anul nou când 'i-a đis: Îți iert în această sfântă đî a noului an tóte nedreptățile, ce în anul, de care ne despărțim, 'ți-am făcut. Căt!

Lipsa de sinceritate în gratulările femeilor, cât de condemnabilă e, nu se póte asemêna cu maliția lor. Eu cunosc o femeică, care a scris unei sincere amice din copilărie următórea epistolă gratulătóre de anul nou:

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Scumpă amicică!

Cu trei đile's mai tineră decât tine, de 30 de ani sum nevastă, și tu încă tot ești fată de măritat. — Ferice de tine, scumpa mea, tu încă te mai poți mărita, eu însă în această privință sum legată de vieța bărbatu-mio.

Acum 30 de ani nu era tiner, pe care nu'l prindeai în unghița ochilor tei. Toți 'ți-au scăpat, și tu ai ramas cu unghița. Ce'ți mai face pantoful, sub care te lăudai, că vei băga pe fiitoriul teu bărbat? Ala sigur e încă nou de nou!

Demult n'am mai cetit numele teu în Familia între reginele de bal. Tu, după cum aud, de un timp îndelungat, cercetezi regulat biserica. Bine faci scumpa mea. Dumneđu drăguțul, în timpurile aceste stricate, are lipsă se cerceteze și ființe de acele biserica, care 'i se rógă, și nunumai de cele, ce cercetează biserica, ca se facă cu toaletele lor paradă, și se se uite numai la sfinți fără barbă, și cu ochelari pe spinarea nasului!

Vei fi audît, că doi feciori de ai mei s'au însurat. Al treilea la tómnă viitóre va scăpa din cătănie. Și pe acesta am se'l însor. Pécăt numai, că tu ai ajuns urma cântecului teu de predilecțiune: Fost'ai lele când ai fost etc.!

An nou bun draga mea!

Mițuluc!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Advocat se numește acel individ, care și scóte pânea cea de tóte țilele din straița altora!

* * *

Atâta și Dr. Basiliu Hossu trebuia se știe, că influința nesimțită a unui regim pécătos e cu mult mai periculósă decât cea simțită!

Jurământ drept cu stânga.

Protopopul: Dacă adevărul ai mărturisit, atunci poți și jura?

Țăranul: Pot!

Protopopul: Ridică-ți mâna cea dreaptă și ți după mine!

Țăranul: Ridic! — (el ridică stânga).

Protopopul: Ridică mâna dreaptă nu cea stângă!

Țăranul: Asta nu se poate!

Protopopul: Pentru ce nu?

Țăranul: Pentru că io's stângaciu!

Ordinea căsiei.

Bărbatul: Cine 'mi-a beut mie tot vinarsul din sticlă?

Nevésta: Eu! Eu nu sufer odată cu capul vinars
în casă!

Abonentului regulat: Veniva timpul, și nu e departe, când însuși te vei convinge, că sfântul la care te închini e un șarlatan. Eu nu's așa de rău precum dumniata te crești îndreptățit a me privi, pentru că 'ți-am călcat sfântul pe coddă. Spune'mi cine ești, și'ți voiți spune cine'ți e sfântul. Dacă și după aceea te vei mai închina lui, atunci dracul va fi în chiar, pe care se ducă din noi doi. Până atunci las' dumniata Ungurii se rîdă, și Români se plângă, când cetesc Calicul. De una se fi sigur: Dumniata nu ești în stare a te închina la un sfânt așa de mare, de care eu n'oi rîde, când comite cãni, și ne blamează cauza națională.

Correspondenților: Dacă voiți se vă fac rîs, scrieți'mi de trei ori adevărul, și a patra oră nu me mințiți. Apoi lăsați pe dada!

Pentru toți și pentru tôte Calicul se abonăm!

Încât mai dispunem, vom expeda Calendariul Calicului pe anul nou tuturor celor ce ne trimit abonamentul ordinaru de 3 fl. și după trecerea terminului de 1 Ianuarie, gratuit.

Abonenții cu prețuri reduse primesc calendariul pentru 36 cr. expedit franco.

Numărul present al Calicului îl expedăm de probă, tuturor celor ce ni'l cer.

A se adresa la:

Administrațiunea Calicului.